

— Essent així es comprén que el presidit no ha convidar mai a qui'l presideix.

— Es induptable.

— Així digui que aquest any el nostre ajuntament, volguent pintar-se-les de massa llest, ha fet una planxa fenomenal.

— No una, tres!

— ¿Tres?

— Si Nasí, tres; el no anar a professó.

— ¡Unal

— El no convidar a les autoritats locals: porque has de saber que l'ajuntament, un cop assabentat per el senyor Rector de l'hora de la professó, com a president d'ella, per esser un representant del poble, es de son deure convidar a les altres autoritats locals per a que fassin costat al alcalde i aquest any havent sigut avisat per el senyor Rector no s'en ha cuidat; havent tingut el senyor Rector que subsanar en lo que ha pogut, i corrents i depressa, aquesta falta, al enterar-se'n a última hora.

— De manera que son ells els que han comés la falta que adjudiquen a qui no l'ha comesa.

— Així mateix; altre planxa.

— ¡Dues!

— I sapigut tot aixó ¿no trobes que es una altra planxa i barruda l'exhibir-se tots ells junt amb en Torras, al balcó de casa de la vila al passar la professó?

— Si, i grossa ¡i van tres! en una tarda. ¿Peró no diu que'ls van obsequiar parant-se davant d'ells i tocant la Marxa Reial?

— Bé havien de saludar-los.

— ¿I qui hi havia al balcó?

— M'han dit que davant de tots hi havia el Pintaire rient, rient sempre amb aquella eterna i especial rialla que li dona tan típica personalitat, els germans Torras, l'Estrada, en Boét, en Jonc i altres que no's veien tant.

— També hi havia en Jonc a veurer la Professó?

— ¿I perquè nó?

— ¡Ah! Escolti, diu que tampoc enviaren cap orquesta.

— Veus Nasí una altre raó; l'orquestra que acostuma enviar l'Ajuntament no es pas per el penó que's per la Custodia i al no enviarla l'agravi no'l feren pas al pendonista sino al Santíssim que quedá sense música.

— Si ja ho veig Sr, Gregori, aquesta gent volguent actuar de massa aixerits, s'han ficat ells mateixos en un carreró sense sortida i volguent molestar al pendonista han donat un xasco al Sr. Rector que cumpfí amb el seu deure.

— I han molestat els sentiments religiosos dels veïns, ja que sense cap causa que ho justifiqui, no han anat a presidir la Professó com es son deure.

— I are volen fer veurer que fou per una qüestió d'etiqueta de la que volen ferne culpable al pendonista.

— Perque no saben de que va, perquè ni en Torras ni tots ells saben els seus deurers ni els drets dels altres.

— Tal com vosté m'ho ha explicat ho entendrá tothom i serà vista i ben vista la planxa que han fet.

— I grossa Nasí, grossa, perquè que uns senyors que fa vuit dies anaren a gastarse una pila de pessetes per a fer de catòlics a Bigas, are a Granollers no hagin anat a presidir la Professó com era son deurer, i hagin deixat el Santíssim sense orquesta, valentse d'una mala excusa, es ridícul, molt ridícul.

— Pero si aquesta gent no estan enterats d'aquestes coses, ¿De que'ls ha de venir senyor Gregori?

— Doncs abans de fer planxes que s'enterin porque si com a particulars poden fer totes les ridiculeses que vulguin, com a representants del poble no hi tenen dret.

— Ja pot xiular si l'ase no vol beure.

— Potser tens raó, pleguem per avui.

Pel trasllat
MARCH.